"BİZ UĞURLADIK HOCAM RAHAT OLUN"

Öğrenciniz olmadım. Ama aynı sıralarda oturdum sizle. Can Polat Pomay'ın öğrencisi oldum. Nursu hanım edebiyat dersimize girerdi anımsar mısınız? Şimdi gemilerden birinde kaptan olup dünyayı dolaşan coğrafya hocamız Dirar hanımın oğlu Lokman'ı da anımsarsınız. Tarih hocamız, kabarık saçlı Makbule hanımı da... Site yokuşunu tırmanan öğrenci arabalarını da anımsarsınız, hani o tıkış tepiş doluştuğumuz.

Köksal Toptan da bizle birlikteydi hocam... O da önlerde bir yerde oturuyor, size de laf atıyordu.

Meclis başkanı oldu.

Siz içerideydiniz, vatana karşı "komplo" kurmaktan.

Siz içerideydiniz ve Köksal Toptan Meclis Başkanı'ydı...

Aynı sınıftaydınız...

Siz dünyanın en iyi üniversitelerinden birini kurdunuz, Köksal Toptan Meclis Başkanı oldu.

Aynı sıralarda oturduk hocam... Benden öndeydiniz, ama sizin boş bıraktığınız sıralara kardeşiniz Ali ile birlikte oturduk.

Yıllar sonra Ankara'da karşıma çıktınız.

Bir üniversitenin başındaydınız. Ben de o sıralarda gazeteciydim. Müşerref Hekimoğlu ile yakın dosttunuz, ben de onun yanında çalışan bir muhabirdim.

Yaptıklarınızı anlatıyordu Müşerref hanım. Kurduğunuz üniverstise, yetiştirdiğiniz çocuklar, katkılarınız... Bunları değil, yaptığınız ameliyatları anlatıyordu.

Organ naklindeki dehalarınızdan söz ediyordu. Ama asla bunları haber yapmamıza izin vermiyordu.

Müthiş bir saygısı vardı size.

O zaman tanıdım sizi.

Yıllar sonra oğlum sizin üniversitenizden mezun oldu.

O zaman biraz daha fazla tanıdım sizi.

Mezuniyet törenindeki konuşmanızı dinledim. Tek bir siyasi mesajınız olmadan öğrencilerinize seslenmiştiniz.

Oysa ortalık toz dumandı o sıralar.

Sonra Ergenekon denilen tezgah içerisinde tutuklanmanıza tanık oldum gazetelerde.

Aklıma "acaba," demek bile gelmedi. Benim bildiğim Mehmet Haberal, Türkiye'yi dünyaya tanıtan bir insandı. Benim mezun olduğum liseden ağabeyimdi. Onur duyduğumuz bir ağabeydi...

Nursu hanım da, Makbule hanım da, Can Polat Pomay da gururla söz ediyordu sizden...

Siz hepimizin gururu, Zonguldak'ın gururu oldunuz.

Ama hocam, merak etmeyin, sizi hiç yalnız bırakmayan bizler, babanızın cenaze töreninde saf tuttuk.

Bırakın bu aşağılık suçlamaları, sizi ve sizin gibi değerleri gözaltına alan McCarthy zihniyetini...

Organ naklinde dünyaya adını yazdırmış biri...

Oğlum da dahil Türkiye'ye bir yığın meslek sahibi yetiştirmiş biri...

Milletin apartman kurmak için arsa kapattığı yere üniversite kurmuş biri...

Üniter bir ülkenin devamı için Atatürk'ten esinlenmiş biri...

Mesih Ali Ağca kadar bu ülkede itibar göremiyorsa, babasının cenazesi için bile izin verilmiyorsa...

Hocam, boşverin savcıları, hakimleri, "tarafları", ben sizden özür diliyorum onlar adına.

Onlar özür nedir bilmez...

Böbrekleri düştüğü zaman akılları başlarına gelir,

Ama seni bulamazlar hocam

Nankörlüğün en fazla pirim yaptığı dönemdeymişiz aynı lisede okurken hocam...

İyi ki Nursu hanım, Makbule hanım, Can Polat Pomay bunları görmeden yetiştirmişler bizi...

Uğurlayamadığınız babanız da öyle...

Biz uğurladık hocam, rahat olun.

A.Mümtaz İdil
Odatv.com